

OINARRIZKO MATERIALA 1

Betaurrekoak

(BRUNET, J. J. y NEGRO, J. L.: *Tutoría con adolescentes*, Madrid, San Pio X, 1989).

Bazen behin mundu guztiak betaurrekoak eramaten zituen hiria. Hiri hartako gizon eta emakumeek aparteko betaurrekoak erabiltzen zituzten. Batzuk orgia deskonposatzen zuten eta izpi jakin batzuk baino ez zituzten jasotzen. Beste batzuk gauzak deskonposatzen zituzten eta berauen alde batzuk baino ez ziren ikusten. Beste betaurreko batzuk ordura arte ederra zena itsusi ikustaraztea lortzen zuten eta ordura arte itsusia izandakoa eder...

Betaurreko klase asko zeuden: denek sortarazten zuten mundu berri bat, ikuspuntu ezberdin anitzetatik.

Istoriok luze jotzen zuen atzera. Asmo gaiztoko jakintsu batek asmatu zituen betaurrekoak. Hasieran inork ez zituen betaurrekoak erosten. Gero, batzuk probatzen hasi ziren eta oso dibertigarri iritzi zioten hari. Betaurrekoak modan jarri ziren. Mundu guztia hasi zen betaurrekoak irri-kaz erosten, pertsonaz, gauzez eta munduaz bere ikuskera berezia eduki ahal izateko eta barre asko egin ahal izateko. Betaurrekoak horrenbeste barre egiteaz irteten zitzaizkien malkoak sikatzeko baino ez zituzten kentzen; eta oso noizean baino ez zituzten garbitzen... Une horietan baino ez zituzten gauzak diren bezala ikusten.

Pitinka-pitinka, gero eta irri gutxiago egiten hasi ziren eta gauzak beren betaurrekoak erakusten zizkieten eran ikustera ohitu ziren. Eta azkenerako ez zuten sekula ere irrikik egiten. Munduan zehar betaurreko horiek sudur gainean zituztela aurpegi erabat serioekin ibiltzera ohitu ziren...

Gustu guztietarako betaurrekoak zeuden: batzuk dena beltz ikustarazten zuten, zer pena!; beste batzuk norberaren lana, norberaren interesak baino ez zituzten ikusten uzten —negozioa, norberaren kotxea, etxea, kezkak, lana—, ez zen ez dibertigarria hura!; beste betaurreko batzuk zientzia, liburuak, numeroak, kalkuluak, ikusten baino ez zuten uzten, zein aspergarria!; beste batzuk jokoa, dibertimenduak, entretenimenduak ikusten baino ez zuten uzten, eta, luzera, zer nekea!, beste batzuk... beste hark...

Halako batean, besteak ez hain inteligente, eta besteak animaliak bezala ikusten zituzten arteko borroka izan zen. Besteak ez hain inteligente ikusten zituztenetako batek kolpea hartu zuen betaurrekoetan. Lurrera erori eta apurtu egin zitzaizkion. Bere burua lurrean eta betaurrekoak hondatuak ikusi zituenean erabat haserretu zen. Baina, bat-batean, betaurrekoak bazirela konturatu zen; inguruko jende guztia betaurrekoak jarrita zituela ikusi zuen eta barre-algaraka hasi zen.

Erotua behar zuen era hartan eta egoera hain zailean barreka hasteko. Serio egoteko, egoerari eta zailtasunei aurre egiteko garaia zen, ez barre egitekoa. bizirauteko borrokatu beharra zegoen garaia zen, Inor ezin zitekeen seguru izan besteen artean. Inor ez zen inortaz fido. Bortxakeria nagusi zen nonahi. Berekoikeria eta norbere interesak ziren jaun eta jabe. Diruak konpontzen zuen dena. Behartsuek, eriek, ahulek, deus egiterik ez zuteneko hiri hartan, nola egin zezakeen barre? Dudarik gabe, eroa behar zuen izan.

Hondatutako betaurrekodun gizon hura gertatzen ari zenaz konturatu zen. Irri egiteari utzi zion. Sudurraren gainean betaurreko hondatuen armazoiak jarri zuen, atentziorik ez deitzeko, Eta hiriko beste bizilagun guztiak borrokan aritzea ohikoa zenez, bere kontra eta besteen kontra borrokan egiteko konpromisoa hartu zuen, borrokan ahal zuen betaurreko kopuru handiena hondatuz. Honen ondoren, ikusteko zegoen ea zer gertatuko zen.

GALDERAK:

- 1. Zer eman nahi da aditzera istorio honekin? (idea interesanteenak nabarmendu itzazu)**
- 2. Pertsonok gertakarien irakurketa ezberdinak egiten ditugu eta balora, sentimendu eta iritzi ezberdinak ditugu. Zergatik uste duzu gertatzen dela hau?, zein faktoreekin lotzen duzu? Ikuspuntu ezberdinak al ditugu neskek eta mutilek?**
- 3. Zein abantaila eta zein eragozpen ikusten diozu ezberdinak izateari?**

GUÍA DE SALUD Y DESARROLLO PERSONAL,
Gobierno de Navarra, 1995, pg.135-136